

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У НИШУ
Светосавска 7а
Посл. Бр. 7. П.751/2018
Дана, 07.02.2019.године

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ СУД У НИШУ, и то судија Драгана Милиновић, решавајући у правној ствари тужиоца ЈКП за обједињену наплату комуналних, стамбених и других услуга и накнада Ниш, ул. Наде Томић бр.7а, чији су пуномоћници Зоран Митић и Весна Костић, адвокати из Ниша, ул. Војда Карађорђа бр.14/, са умешачем Управљеном власника локала ТПЦ „Калча“, ул. Обреновићева бб, Ниш, против туженог ГП „Грађевинар“ ад Ниш, ул. Пријездина бр.2, кога заступа Агенција за лиценцирање стечајних управника, Центар за стечај, Београд, преко повереника [име], а по пуномоћју Александра Р. Јовановић, адвокат из Ниша, ул. Војда Карађорђа бр.22/3, ради дуга, вредност предмета спора 253.770,00 динара, донео је дана 07.02.2019.године следећу

ПРЕСУДУ

УКИДАЈУ СЕ решења И.Ивк.550/2018 од 29.08.2018.године Јавног извршитеља Андрије Анђелковића из Ниша и решење И.Ивк.1114/2018 од 30.08.2018.године Јавног извршитеља Небојше Спасојевића из Ниша, у целисти.

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиоца ЈКП за обједињену наплату комуналних, стамбених и других услуга и накнада Ниш, ул. Наде Томић бр.7а, па се обавезује тужени ГП „Грађевинар“ ад Ниш, ул. Пријездина бр.2, да тужиоцу исплати укупан износ главног дуга од 208.744,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.08.2018.године па до коначне исплате, у року од осам дана од пријема преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца којим је тражио обавезивање туженог на исплату главног дуга у износу од 45.026,00 динара са припадајућом законском затезном каматом, као и износе законске затезне камате на износе главног дуга и то: у износу од 180,00 динара почев од 01.07.2017.године па до 27.08.2018.године, у износу од 180,00 динара почев од 01.08.2017.године па до 27.08.2018.године, у износу од 180,00 динара почев од 01.09.2017.године па до 27.08.2018.године, у износу од 180,00 динара почев од 01.10.2017.године па до 27.08.2018.године, у износу од 180,00 динара почев од 01.11.2017.године па до 27.08.2018.године, у износу од 180,00 динара почев од 01.12.2017.године па до 27.08.2018.године, у износу од 180,00 динара почев од 31.12.2017.године па до 27.08.2018.године, у износу од 90,00 динара почев од

2

Обавезује се тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 99.561,31 динара, у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде, све са законском затезном каматом почев од извршности одлуке па до коначне исплате.

Образложење

Тужилац је, као извршни поверилац, дана 28.08.2018.године, поднео Јавном извршитељу Андрији Анђелковић из Ниша, предлог за извршење на основу веродостојне исправе против извршног дужника, овде тужиоца, ради наплате потраживања у укупном износу од 136.080,00 динара са припадајућим каматом по Закону о затезној камати од доспелости појединачних дуговања па до коначне исплате, као и трошкова извршења.

Решењем И.Ивк.550/2018 од 29.08.2018.године Јавног извршитеља Андрије Анђелковића из Ниша, обавезан је извршни дужник да извршном повериоцу, исплати укупан износ главног дуга од 136.080,00 динара са законском затезном каматом почев од доспелости појединачних дуговања па до коначне исплате, као и трошкова извршења у износу од 13.649,22 динара.

Извршни дужник, овде тужени, изјавио је дана 25.09.2018.године благовремени приговор на напред наведено решење о извршењу Јавног извршитеља од 29.08.2018.године, у коме је, у битном, оспорио основ и висину потраживања извршног повериоца, наводећи да је над истим отворен стечајни поступак решењем овога суда 2.Ст.бр.24/2013 од 24.09.2013.године, те је извршни поверилац пријавио своје потраживање у стечајном поступку, које му је признато у целини. Даље је навео да исти не користи услуге тужиоца, те да исти никада није доставио извршном дужнику било који рачун, нити је навестио истом да постоји било какво пружање услуге, а за коју је обвезник дужник. Истакао је приговор застарелости потраживања за период пре 28.08.2017.године, а такође истакао је и приговор активне легитимације на страни извршног повериоца, јер исти нису ни у каквом уговорном односу, а поготову од дана отварања стечаја.

Решењем другостепеног ИПВ већа овога суда, Ипв (Ивк).бр.139/2018 од 02.11.2018.године, усвојен је приговор извршног дужника, стављено је ван снаге решење о извршењу Јавног извршитеља Андрије Анђелковића из Ниша И.Ивк.бр.550/2018 од 29.08.2018.године, у делу у коме су одређени средство и предмети извршења и укинута све спроведене извршне радње, а поступак достављен парничном одељењу суда ради наставка поступка као поводом приговора против платног налога.

Предмет је као парнични заведен под бр. 751/2018.

Тужилац је, као извршни поверилац, дана 28.08.2018.године, поднео Јавном извршитељу Небојши Спасојевићу из Ниша, предлог за извршење на основу веродостојне исправе против извршног дужника, овде тужиоца, ради наплате потраживања у укупном износу од 117.690,00 динара са припадајућим каматом по Закону о затезној камати од доспелости појединачних дуговања па до коначне исплате, као и трошкова извршења.

Решењем И.Ивк.1114/2018 од 30.08.2018.године Јавног извршитеља Небојше Спасојевића из Ниша, обавезан је извршни дужник да извршном повериоцу, исплати укупан износ главног дуга од 117.690,00 динара са законском затезном каматом почев од доспелости појединачних дуговања па до коначне исплате, као и трошкова извршења у износу од 12.725,55 динара.

Извршни дужник, овде тужени, изјавио је дана 07.09.2018.године благовремени приговор на напред наведено решење о извршењу Јавног извршитеља од 30.08.2018.године, у коме је, у битном, оспорио основ и висину потраживања извршног повериоца, наводећи да је над истим отворен стечајни поступак решењем овога суда 2.Ст.бр.24/2013 од 24.09.2013.године, те је

наплате од 20.10.2017.године, по оцени суда, тужилац је активно легитимисан за наплату утужених услуга на име трошкова етажног одржавања у ТПЦ „Калча“ у Нишу од туженог.

Са наведеног разлога, суд је утврдио да је приговор активне легитимације на страни тужиоца поднет од стране туженог неоснован, а ово поготову што је Удружење пренело на тужиоца овлашћења из редовног одржавања и управљања, по основу уговора из 2015.године и 2017.године, који су по својој правној природи уговори о налогу/ одредба чл.749.300/, а за које закључење је овде умешач био овлашћен, како одлукама суда, тако и регистрацијом после одржаних Скупштина Удружења које чине више од половине власника свих локала, а којим је Удружење било овлашћено да управља, користи и одржава заједничку ствар, те да у том циљу организује наплату на име одржавања заједничке ствари и пружања комуналних услуга и других услуга којима се обезбеђује редовно и уобичајено функционисање и коришћење заједничке ствари, све на основу одредбе чл.15.ст.2.ЗОСПО, јер у свом саставу има лица чији делови чине више од половине вредности ствари, те имајући у виду наведену одредбу чл.65.ст.1. Закона о становању и одржавању зграде.

Са наведеног разлога, по оцени суда, неосновани су наводи туженог да тужилац може да обавља само послове обједињене наплате за услуге јавних предузећа и то не свих, већ само комуналних, те да се ради о незаконитим уговорима ради наплате услуга, за које тужилац нема право, а ово поготову, што је Удружење власника локала ТПЦ „Калча“ Ниш усагласио своје акте са Законом о становању и одржавању зграда, те је исто добило правни легалитет од јануара 2017.године и у погледу управљања ТС, те, по оцени суда, важење Уговора о вршењу послова од 27.01.2015.године, није више зависило од важења привремених мера суда којим је било дозвољено Удружењу власника локала ТПЦ „Калча“ Ниш да управља, користи и одржава заједничку ствар, те да у том циљу организује наплату на име одржавања заједничке ствари и пружања комуналних услуга и других услуга којима се обезбеђује редовно и уобичајено функционисање и коришћење заједничке ствари.

Увидом у списе предмета овога суда Ст.бр.24/2013, суд је из ЕФИ-а стечајног дужника, овде туженог, утврдио да је локал са ознаком бр.112, ламела Д1, површине 83,76 м2, пријављен као имовина истог, односно да је исти пописан од стране Агенције за лиценцирање стечајних управника-Центар за стечај у Београду, као имовина туженог.

Са наведеног разлога, утврђује се, по оцени суда, да су неосновани наводи туженог да исти није нити власник, нити држалац наведеног локала у ТПЦ „Калча“ Ниш, те да исти није пасивно легитимисан ради наплате потраживања од тужиоца за наведени локал.

Имајући у виду наведену одредбу чл.63.ст.1.Закона о становању и одржавању зграда, у вези одредбе чл.15.ст.6. ЗОСПО/ трошкове коришћења, управљања и одржавања ствари и остале терете који се односе на целу ствар сnose сувласници сразмерно величини својих делова/ и чл.19.ст.2. ЗОСПО/ на заједничким деловима зграде и уређајима у згради власници посебних делова зграде имају право заједничке недељиве својине/, при неспорној чињеници да је тужени један од власника локала у ТПЦ „Калча“, по оцени суда, у ситуацији када је удружење пренео на овде тужиоца овлашћење да врши наплату наведених услуга од сваког власника појединачно, па и за овде туженог, утврђује се да је тужени као власник посебног дела у ТПЦ „Калча“, дужан да наведене трошкове плаћа, са ког разлога су неосновани наводи истог којим је истакао приговор пасивне легитимације на својој страни.

У овом делу суд такође истиче, а у вези навода туженог да је тужбени захтев недозвољен, јер се односи на потраживања, која не представљају обавезу стечајне масе, сходно одредби чл.64. и 104. Закона о стечају, следеће:

Одредбом чл.64.ст.1. и ст.2. Закона о стечају („Сл. Гласник РС“ бр.104/2009, 99/2011-др.закон и 71/2012 – одлука УС, који се примењивао у време отварања стечајног поступка над

туженим) прописано је да су правна лица која стечајном дужнику пружају комуналне, телекомуникационе и услуге испоруке електричне енергије, гаса или другог енергента (у даљем тексту: услуге од општег интереса) не могу обуставити вршење тих услуга по основу неплаћених рачуна насталих пре подношења предлога за покретање стечајног поступка. Стечајни дужник је дужан да редовно врши плаћања за текуће обавезе по основу услуга из става 1. овог члана, од дана подношења предлога за покретање стечајног поступка.

Тумачењем наведене одредбе Закона о стечају, по оцени суда, утврђује се да се иста односи на пружање услуга овде туженом, као стечајном дужнику, у општем интересу од стране пружаоца услуга у општем интересу, али пружања услуга у вези његовог личног права, за своје потребе, приликом коришћења имовине од стране истог, и иста одредба се не може уподобити са обавезом туженог, да исти као један од власника локала у ТПЦ „Калча“, због тога што је у поступку стечаја, не плаћа трошкове коришћења, управљања и одржавања ствари и остале терете који се односе на целу ствар коју носе сувласници сразмерно величини својих делова, при чему на заједничким деловима ТПЦ и уређајима у ТПЦ власници посебних делова у истом, па и овде тужени имају право заједничке недељиве својине/ власници локала у ТПЦ „Калча“ сувласници су делова објекта који служе комуникацији: ходници, степеништа, заједнички улази, заједнички кровни покривач, и делови објекта у којима се налазе водоводне, канализационе, електричне и друге инсталације, уређаји, електрична бројила за заједничку струју и друга опрема, као што су су лифтови, покретне степенице, топловодне подстанице, заједнички електро уређаји, заједничке клима коморе, црпне станице уређаји и апарати за противпожарну заштиту и просторије у којима се налазе/. Ово поготову што се цена услуге коју наплаћује тужилац у своје име, а за рачун овде умешача, формира на тај начин што су власници локала дужни да учествују у трошковима управљања и одржавања сразмерно површини својих локала у износима који су одређени од стране органа овде умешача, а већином гласова власника локала/ на пример 70 динара по м²/, при чему се обрачунава 50% цене од локала који су затворени и нису активни, и тако добијена цена се не односи само на једно конкретну пружену услугу, већ више услуга, које су неразвојне, из којих се формира новчани фонд овде Умешача и измирују сви трошкови везани за одржавање и управљање ТПЦ „Калча“ у Нишу, као целине, а који се тичу свих власника наведеног ТЦ-а, па и овде туженог.

Одредбом чл.104.ст.1.тач.1.-тач.4. Закона о стечају прописано је да су обавезе стечајне масе обавезе: 1) које су проузроковане радњама стечајног управника или на други начин управљањем, уновчењем и поделом стечајне масе, а које не спадају у трошкове стечајног поступка; 2) из двостранотеретног уговора, ако се његово испуњење тражи за стечајну масу или мора уследити након отварања стечајног поступка; 3) које су настале неоснованим обогаћењем стечајне масе; 4) према запосленима стечајног дужника, настале након отварања стечајног поступка.

Имајући у наведену одредбу Закона о стечају и то одредбу чл.104.ст.1.тач.2. Закона о стечају, те све напред наведено, по оцени суда, наведена обавеза на страни туженог, као једног од власника локала у ТПЦ „Калча“ у Нишу, представља обавезу стечајне масе туженог, сходно одредби чл.104.ст.1.тач.2. Закона о стечају.

Са наведеног разлога, по оцени суда, неосновани су наводи туженог да је тужбени захтев недозвољен, јер се односи на потраживања, која не представљају обавезу стечајне масе, а којим наводима је посредно тужени оспорио како активну, тако и пасивну легитимацију странака у конкретном спору.

Одлучујући о висини тужбеног захтева тужиоца који се односи на потраживања за локал 3020 у ламели А1 у ТПЦ „Калча“ у Нишу, за временски период од маја 2017.године до јуна 2018.године, суд је утврдио следеће:

Неспорно је да је овде умешач почев од 01.03.2017.године у систему ПДВ-а.

да такав обрачун није на штету туженог, те није од утицаја на висину потраживања које тужилац од туженог потражује у овом делу.

Такође суд истиче да је вештак Александар Павловић погрешно обрачунао у налазу од 23.11.2018.године да потраживање од маја 2017.године до јула 2018.године износи 136.080,00 динара, при чему је погрешно навео да потраживање за новембар 2017.године износи 6.480,00 динара, имајући у виду да је предмет тужбеног захтева тужиоца за потраживање за наведени локал за временски период од маја 2017.године до јуна 2018.године, те да се из приложеног преписа рачуна бр.1711069237 од 01.12.2017.године, у списима предмета, утврђује да је потраживање за новембар 2017.године у износу од 12.960,00 динара. Када се у крајњем саберу утужени износи за наведени локал за временски период од маја 2017.године до јуна 2018.године, добија се опет утужени износ од 136.080,00 динара.

Међутим, имајући у виду да је суд из Извода из листа непокретности бр.3570 К.О.: Ниш-Бубањ, утврдио да је уписана површина локала у ламели А1 у ТПЦ „Калча“ у Нишу, од 213 м², а не од 216 м², суд је, према површини од 213 м² локала обрачунавао потраживање тужиоца према туженом по ценама по м², која цена је током поступка била неспорна између странака и умешача.

Сходно наведеном, суд је утврдио да тужилац за мај 2017.године до новембра 2018.године може да потражује од туженог месечне износе од 10.650,00 динара/ 213 м² x 50,00 динара/ м²/, што са износом ПДВ-а од 20% од 2.130,00 динара, чини укупан износ на наплату од 12.780,00 динара, а од јануара до јуна 2018.године, месечне износе од 5.325,00 динара/ 213м² x 25,00 динара/м²/, што са износом ПДВ-а од 20% од 1.065,00 динара, чини укупан износ на наплату од 6.390,00 динара, што све укупно чини износ од 134.190,00 динара.

У контексту наведеног, суд наведеном налазу и мишљењу вештака економско-финансијске струке од 23.11.2018.године, није приклонио веру, налазећи да је исти у супротности са писаним доказима у списима предмета.

У вези потраживања тужиоца за предметни локал, тужени је током поступка истакао приговор застарелости потраживања, наводећи да су потраживања настала пре 28.08.2017.године застарела.

Имајући у виду садржину Уговора из 2015.године и 2017.године, по оцени суда, тужилац врши наплату потраживања у своје име, а за рачун овде умешача, за који правни посао има право на провизију у одређеном проценту у зависности од наплаћене реализације, што чини да се уговорни однос између тужиоца и овде умешача може квалификовати као уговор о налогу, сходно одредби чл.749.ЗОО.

Да се ради о предузимању послова где тужилац врши наплату потраживања у своје име, а за рачун овде умешача, утврђује се из уговорене одредбе чл.5.ст.1.тач.9. Уговора из октобра 2017.године у коме је наведено да се извршилац посла обавезује да у своје име, а за рачун наручиоца посла изврши и подношење предлога за извршење на основу веродостојних исправа-испостављених рачуна.

На такво овлашћење тужилац је овлашћен од стране овде умешача, и по Уговору из 2015.године.

Како је наведено, и у Уговору из 2015.године и 2017.године, између тужиоца и умешача уговорено је да је извршилац посла одговоран за штету коју може претрпети наручилац посла у случају да дође до застарелости потраживања која се докаже у судском поступку, а до које је дошло пропустом извршиоца посла.

Сходно наведеном, по оцени суда, тужени се ради заштите свог права, у смислу да је утужено и потраживање које је застарело, може бранити само у судском поступку који се води између тужиоца и туженог, истицањем приговора застарелости, а на шта указује и да је тужилац

је одговоран за штету коју може претрпети наручилац посла у случају да дође до застарелости потраживања која се докаже у судском поступку, а до које је дошло пропустом извршиоца посла.

Одредбом чл.374.ст.1. и ст.2.ЗОО прописано је да међусобна потраживања правних лица из уговора у промету робе и услуга, као и потраживања накнаде за издатке учињене у вези с тим уговорима, застаревају за три године. Застаревање тече одвојено за сваку испоруку робе, извршени рад или услугу.

Како је тужба за наплату потраживања за локал у ламели А1 у ТПЦ „Калча“ у Нишу, поднета ради наплате пред Јавним извршитељем, дана 28.08.2018.године, а да је доспелост првог утуженог потраживања из маја 2017.године била на дан 01.07.2018.године, односно да је застарелост по најстаријем утуженом потраживању почела да тече од 02.07.2018.године, утврђује се да утужена потраживања за наведени локал нису застарела, те да је истакнути приговор застарелости потраживања тужиоца за период пре 28.08.2017.године поднет без правног основа.

Како је у овом поступку предмет тужбеног захтева тужиоца за период мај 2017.године–јуни 2018.године за локал бр.20, у ламели А1 у ТПЦ „Калча“ у Нишу обједињено плаћање комуналних и сличних услуга извршених за потребе ТПЦ „Калча“ Ниш, које обухватају одржавање и употребу посебних делова објекта и заједничке потребе власника и корисника у односу на делове ТПЦ „Калча“ Ниш који су у њиховој заједничкој својини, а да тужени, као власник наведеног локала у ТПЦ „Калча“ Ниш, није доказао да је измирио своје потраживање према тужиоцу или да је оно престало на неки други начин, односно да је у овом делу дуг мањи од утуженог, суд је, сходно одредби чл.17. и чл.262.ЗОО обавезао туженог да тужиоцу исплати укупан износ главног дуга од 134.190,00 динара, са ког разлога је одлучено као у изреци пресуде под 2.

Имајући у виду да у овом делу тужилац није пружио доказе, сходно одредби чл.7., чл.228. и чл.231.ЗПП-а да је пре подношења предлога за извршење обавестио туженог о постојању предметног дуговања за предметни локал у спорном периоду, утврђује се да тужиоцу припада камата од дана утужења, тачније почев од 28.08.2018.године па до коначне исплате, сходно одредби чл.324.ст.2.ЗОО, са ког разлога је одлучио као у изреци пресуде под 2.

Са наведеног разлога, суд није прихватио мишљење вештака од 23.11.2018.године да је тужилац испостављао рачуне туженом, налазећи да је мишљење у овом делу у супротности са писаним доказима у списима предмета.

Сходно наведеном, суд је одбио тужбени захтев тужиоца којим је од туженог потраживао износ од 180,00 динара почев од 01.07.2017.године па до 27.08.2018.године, износ од 180,00 динара почев од 01.08.2017.године па до 27.08.2018.године, износ од 180,00 динара почев од 01.09.2017.године па до 27.08.2018.године, износ од 180,00 динара почев од 01.10.2017.године па до 27.08.2018.године, износ од 180,00 динара почев од 01.11.2017.године па до 27.08.2018.године, износ од 180,00 динара почев од 01.12.2017.године па до 27.08.2018.године, износ од 180,00 динара почев од 31.12.2017.године па до 27.08.2018.године, износ од 90,00 динара почев од 01.02.2018.године па до 27.08.2018.године, износ од 90,00 динара почев од 01.03.2018.године па до 27.08.2018.године, износ од 90,00 динара почев од 01.04.2018.године па до 27.08.2018.године, износ од 90,00 динара почев од 01.05.2018.године па до 27.08.2018.године, износ од 90,00 динара почев од 01.06.2018.године па до 27.08.2018.године, износ од 90,00 динара почев од 01.07.2018.године па до 27.08.2018.године и износ од 90,00 динара почев од 01.08.2018.године па до 27.08.2018.године, као неоснован и одлучио као у изреци пресуде под 3.

Одлучујући о висини тужбеног захтева тужиоца који се односи на потраживања за локал у ламели А1 у ТПЦ „Калча“ у Нишу, површине 83,76 м2, за временски период од маја 2014.године до јуна 2018.године, суд је утврдио следеће:

Увидом у препис утужених рачуна тужиоца који гласе на туженог за наведену адресу објекта у ТПС „Калчи“, за временски период од маја 2014.године до јуна 2018.године, у списима предмета, утврђује се да је у истима наведено да је назив обавезе „обезбеђење, одржавање и крупне поправке“, те да су износи рачуна од јуна до септембра 2014.године у месечном износу од 4.188,00 динара, од јануара до априла 2015.године, у месечном износу од 3.350,00 динара, од маја 2015.године до децембра 2016.године, у месечном износу од 2.932,00 динара и од јануара 2017.године до јуна 2018.године у месечном износу од 2.513,00 динара.

У току поступка тужилац је приложио налаз и мишљење вештака економско-финансијске струке Александра Павловића из Ниша од 19.12.2018.године, а кога је тужилац ангажовао са задатком да исти утврди висину потраживања тужиоца према туженој за локал бр.173, у ламели А1 у ТПЦ „Калча“ у Нишу, као и да утврди да ли је Удружење власника локала ТПЦ „Калча“ у периоду од 21.06.2014.године до 01.08.2018.године имало трошкове за одржавање заједничких делова ТПЦ „Калча“ Ниш, и ако јесте који су то трошкови, да ли су ови трошкови плаћени, те да ли је тужилац правилно испостављао рачуне туженику, имајући у виду утврђену цену одлукама Удружења власника локала ТПЦ „Калча“ Ниш по мкв, да ли је туженик платио обавезе по фактурама, те уколико није, колики му је дуг.

Из налаза и мишљења вештака Александра Павловића из Ниша од 19.12.2018.године, утврђује се да је цена одржавања по м2 износила 100,00 динара од маја до септембра 2014.године, од маја 2015.године - 80 динара, од маја 2016.године -70 динара, а од јануара 2017.године је 50,00 динара. У налазу је навео да је утврдио, а према аналитичким картицама Удружења, да су трошкови према добављачима у спорном периоду исплаћени, те да је тужилац у периоду од јуна до септембра 2014.године фактурисао туженом рачуне по м2 и за шифру објекта 7324583 по цени од 50,00 динара/м2, што за квадратуру од 83,76 м2 износи 4.188,00 динара, од јануара до априла 2015.године, у месечном износу од 3.350,40 динара/ по цени 40,00 динара по м2/, од маја 2015.године до децембра 2016.године, у месечном износу од 2.931,60 динара/ по цени од 35,00 динара по м2/ и од јануара 2017.године до јуна 2018.године у месечном износу од 2.512,80 динара/ по 25,00 динара по м2/, све укупно 117.682,80 динара.

Имајући у виду да се из преписа рачуна тужиоца за спорни период за наведени локал, утврђује да је тужилац, у зависности да ли је претходна цифра већа од 5, односно мања, вршио заокруживање децималних бројева, што је иначе установљено правило код математичке операције „заокруживање децималних бројева“, утврђује се, по оцени суда, да се може признати математичка тачност таквог обрачуна тужиоца који је утврдио да је утужени дуг за спорни период, за спорни локал износи укупно 117.690,00 динара, уместо 117.682,80 динара, колико је утврдио вештак у свом налазу и мишљењу од 19.12.2018.године.

У контексту наведеног, суд је наведеном налазу и мишљењу вештака економско-финансијске струке од 23.11.2018.године, приклонио веру, налазећи да је исти није у супротности са писаним доказима у списима предмета.

У овом делу суд поново истиче да је на поновљеној Скупштини Удружења свих власника локала ТПЦ „Калча“ Ниш одржаној дана 17.01.2017.године донета је Одлука о утврђивању нове цене по 1м2 за одржавање зграде ТПЦ „Калча“ на тај начин да је цена од 70 динара/м2 снижена на 60 динара/м2, те да је у приложеним преписима рачуна за спорни период јануар 2017.године – јун 2018.године обрачунавана половина цене од 50 динара/м2, односно 25 динара по м2/ која је цена за локале које се не користе/, одакле се даље утврђује да је погрешно обрачунавана цена по м2, с обзиром да је иста била 60 динара по м2, односно требало је 30 динара/м2, али с обзиром да је тужилац тражио мање од онога што му припада, са чиме се сагласио овде умешач, утврђује се да такав обрачун није на штету туженог, те није од утицаја на висину потраживања које тужилац од туженог потражује у овом делу.

У вези потраживања тужиоца за предметни локал, тужени је током поступка истакао приговор застарелости потраживања, наводећи да су потраживања настала пре 28.08.2015.године застарела.

Одредбом чл.374.ст.1. и ст.2.300 прописано је да међусобна потраживања правних лица из уговора у промету робе и услуга, као и потраживања накнаде за издатке учињене у вези с тим уговорима, застаревају за три године. Застаревање тече одвојено за сваку испоруку робе, извршени рад или услугу.

Како је тужба за наплату потраживања за локал бр.112, у ламели Д1 у ТПЦ „Калча“ у Нишу, за наведени утужени период поднета ради наплате пред Јавним извршитељем, дана 28.08.2018.године, утврђује се да су сва потраживања која су доспела пре 28.08.2015.године застарела.

Сходно наведеном, а увидом у приложене преписе рачуна тужиоца за наведени локал, утврђује се да су застарела потраживања за рачуне почев од маја 2014.године до јула 2015.године у укупном износу од 43.136,00 динара, заједно са потраживањем законске затезне камате, сходно одредби чл. 369.300, те да је у овом делу основан истакнути приговор застарелости од стране туженог.

У контексту наведеног, суд је одбио тужбени захтев тужиоца за период од маја 2014.године до јула 2015.године којим је исти тражио наплату потраживања у укупном износу од 43.136,00 динара, са припадајућом каматом од доспелости потраживања па до коначне исплате, услед застарелости, те одлучио као у изреци пресуде под 3.

Како је у овом поступку предмет тужбеног захтева тужиоца за период август 2015.године–јуни 2018.године за локал бр.112, у ламели Д1 у ТПЦ „Калча“ у Нишу обједињено плаћање комуналних и сличних услуга извршених за потребе ТПЦ „Калча“ Ниш, које обухватају одржавање и употребу посебних делова објекта и заједничке потребе власника и корисника у односу на делове ТПЦ „Калча“ Ниш који су у њиховој заједничкој својини, а да тужени, као власник наведеног локала у ТПЦ „Калча“ Ниш, није доказао да је измирио своје потраживање према тужиоцу или да је оно престало на неки други начин, односно да је у овом делу дуг мањи од утуженог, суд је, сходно одредби чл.17. и чл.262.300 обавезао туженог да тужиоцу исплати укупан износ главног дуга од 74.554,00 динара, са ког разлога је одлучено као у изреци пресуде под 2.

Имајући у виду да у овом делу тужилац није пружио доказе, сходно одредби чл.7., чл.228. и чл.231.ЗПП-а да је пре подношења предлога за извршење обавестио туженог о постојању предметног дуговања за предметни локал у спорном периоду, утврђује се да тужиоцу припада камата од дана утужења, тачније почев од 28.08.2018.године па до коначне исплате, сходно одредби чл.324.ст.2.300, са ког разлога је одлучио као у изреци пресуде под 2.

Са наведеног разлога, суд није прихватио мишљење вештака од 19.12.2018.године да је тужилац испостављао рачуне туженом, налазећи да је мишљење у овом делу у супротности са писаним доказима у списима предмета.

Сходно наведеном, суд је одбио тужбени захтев тужиоца којим је од туженог потраживао износ законске затезне камате на износ од 2.932,00 динара почев од 22.09.2015.године па до 28.08.2018.године, на износ од 2.932,00 динара почев од 01.11.2015.године па до 28.08.2018.године, на износ од 2.932,00 динара почев од 01.12.2015.године па до 28.08.2018.године, на износ од 2.932,00 динара почев од 01.01.2016.године па до 28.08.2018.године, на износ од 2.932,00 динара почев од 01.09.2016.године па до 28.08.2018.године, на износ од 2.932,00 динара почев од 01.10.2016.године па до 28.08.2018.године, на износ од 2.932,00 динара почев од 01.11.2016.године па до 28.08.2018.године, на износ од 2.932,00 динара почев од 01.12.2016.године па до

28.08.2018.године, на износ од 2.932,00 динара почев од 01.01.2017.године па до
 28.08.2018.године, на износ од 2.513,00 динара почев од 01.03.2017.године па до
 28.08.2018.године, на износ од 2.513,00 динара почев од 01.04.2017.године па до
 28.08.2018.године, на износ од 2.513,00 динара почев од 01.05.2017.године па до
 28.08.2018.године, на износ од 2.513,00 динара почев од 01.06.2017.године па до
 28.08.2018.године, на износ од 2.513,00 динара почев од 01.07.2017.године па до
 28.08.2018.године, на износ од 2.513,00 динара почев од 01.08.2017.године па до
 28.08.2018.године, на износ од 2.513,00 динара почев од 01.09.2017.године па до
 28.08.2018.године, на износ од 2.513,00 динара почев од 01.10.2017.године па до
 28.08.2018.године, на износ од 2.513,00 динара почев од 01.11.2017.године па до
 28.08.2018.године, на износ од 2.513,00 динара почев од 01.12.2017.године па до
 28.08.2018.године, на износ од 2.513,00 динара почев од 31.12.2017.године па до
 28.08.2018.године, на износ од 2.513,00 динара почев од 01.02.2018.године па до
 28.08.2018.године, на износ од 2.513,00 динара почев од 01.03.2018.године па до
 28.08.2018.године, на износ од 2.513,00 динара почев од 01.04.2018.године па до
 28.08.2018.године, на износ од 2.513,00 динара почев од 01.05.2018.године па до
 28.08.2018.године, на износ од 2.513,00 динара почев од 01.06.2018.године па до
 28.08.2018.године, на износ од 2.513,00 динара почев од 01.07.2018.године па до
 28.08.2018.године и на износ од 2.513,00 динара почев од 01.08.2018.године па до
 28.08.2018.године, као неоснован, и сходно томе, одлучио као у изреци пресуде под 3.

Суд истиче да је исказу умешача Драгослава Павловића приклонио веру, налазећи да је исти јасан, недвосмислен, и да је дат у вези околности у којима је исти непосредно учествовао, а који у свему потврђује писана документација у списима предмета.

У складу са изнетим, суд је укинуо у целини решење И.Ивк.550/2018 од 29.08.2018.године Јавног извршитеља Андрије Анђелковића из Ниша и решење И.Ивк.1114/2018 од 30.08.2018.године Јавног извршитеља Небојше Спасојевића из Ниша, у смислу одредби чл.460.ст.4.ЗПП-а, и, сходно томе, одлучио као у ставу првом изреке пресуде.

Приликом одлучивања суд је ценио и остале наводе и доказе странака, али их није посебно образлагао, налазећи да су исти без утицаја на другачије одлучивање суда у овој правној ствари.

Одлуку о парничним трошковима поступка, а сходно успеху страна у спору, суд је донео на основу одредбе чл.153., чл.154. и чл.163. ЗПП-а, па је тужиоцу признао право на накнаду парничних трошкова у укупном износу од 114.091,10 динара, и то на име таксе за тужбу у износу од 19.775,00 динара, на име таксе на пресуду у износу од 19.775,00 динара, на име предујма за рад јавног извршитеља у износу од 11.224,00 динара (13.650,00 динара x 82,23% успех у спору), на име састава пет образложена поднеска од стране адвоката у износу од 24.669,00 динара (6.000,00 динара x 5 x 82,23 % успех у спору), на име заступања адвоката на три одржана рочишта у износу од 18.501,75 динара (7.500,00 динара x 3 x 82,23 % успех у спору), на име заступања од стране адвоката на једном неодржаном рочишту у износу од 3.700,35 динара (4.500,00 динара x 82,23% успех у спору) и на име трошкова вештачења у износу од 16.446,00 динара(20.000,00 динара x 82,23% успех у спору), док је туженом признао право на накнаду парничних трошкова у укупном износу од 14.529,69 динара, и то на име такси за приговор и решења већа у износу од по 2.200,52 динара / укупно 4.401,04 динара/, на име састава пет образложена поднеска од стране адвоката у износу од 5.331,00 динара (6.000,00 динара x 5 x 17,77 % успех у спору), на име заступања адвоката на три одржана рочишта у износу од 3.998,00 динара (7.500,00 динара x 3 x 17,17 % успех у спору) и на име заступања од стране адвоката на једном неодржаном рочишту у износу од 799,65 динара (4.500,00 динара x 17,77 % успех у спору), па је по пребијању напред наведених трошкова странака, обавезан је тужени да тужиоцу

накнади трошкове парничног поступка у износу од 99.561,31 динара, све са законском затезном каматом почев од извршности одлуке па до коначне исплате, сходно одредби чл.324.ст.2.300 у вези чл.277.ст.1.300, са ког разлога је одлучено као у изреци пресуде под 4.

ПРИВРЕДНИ СУД У НИШУ
Посл. Бр. 7. П.751/2018 од 07.02.2019.године

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења може се
изјавити жалба у року од 8 дана
од дана пријема преписа решења
Привредном апелационом суду у Београду,
а преко овог суда.

СУДИЈА

Драгана Милиновић

ЗТО